

Янтра, а онѣзи отъ дѣсната — прилѣпени къмъ скалата. Както еднитѣ, тѣй сѫщо и другитѣ кѫща бѣха окичени съ български и руски народни флагове, а балконитѣ и прозорцитѣ — съ разни красиви килими, черги, пешкири и други изящни ржчни издѣлия. Прозорцитѣ и балконитѣ бѣха прѣтрупани съ народъ. Виковетѣ „ура“, „да живѣй Негоно Императорско Величество Александъръ П, нашия освободителъ“ заглушаваха всичко. Опълченцитѣ и войницитетѣ отъ стрѣлковия батальонъ буквально бѣха засипани съ зеленина и вѣнци отъ живи и искусствени цвѣти, прѣвързани съ широки ленти. На тѣзи ленти имаше разни надписи, но на всички обязателно: „Да живѣй Царя Освободителъ“.

Женитѣ и дѣвойкитѣ се спушаха къмъ офицеритѣ и войницитетѣ, поздравяваха ги съ „добрѣ дошли“ и имъ цалуваха ржцѣтѣ, а на ъздящитѣ краката. Тѣ поднасяха и сами окачаха, както на офицеритѣ, тѣй също и на войницитетѣ, голѣми и хубави вѣнци, раздаваха имъ кърпи, пешкири съ вензеля на Царя, общитѣ съ злато, чорапи, ризи и пр. Освѣнъ това, на войницитетѣ поднасяха вино, ракия, хлѣбъ и др. На всичкитѣ посрѣдни очитѣ бѣха просълзени отъ умиление.

Въсторга и искренността на народа бѣха неописуеми. Човѣкъ не можеше хладнокрѣвно да гледа на това зрѣлище. На да ли е била направена на нѣкоя частъ, освѣнъ частъта, която встъпиха въ Свищовъ на 15 Юни, овация по грандиозна, отъ колкото на войскитѣ отъ прѣдния отрядъ, който се явяваше на всѣкаждѣ неочеквано и на всѣкаждѣ едва ли не едноврѣменно съ излизанието на турцитѣ отъ града.

Отъ голѣмото множество народъ, ний едвамъ вървяхме и най-сетнѣ, пристигнахме до конака. Тукъ прѣдстоеше да се отслужи молебенъ. Прѣди да се започне молебена, знамето на 3-я дружина бѣ забито срѣдъ двора на конака при аналоя. Слѣдъ молебена генералъ Гурко поздрави опълченцитѣ съ стжипванието имъ въ старата българска столица.

— Азъ се надѣвамъ, че вий ще упазитѣ Търново, което се прѣвзе отъ войскитѣ на руския Царь, завѣрши генералъ Гурко рѣчта си.

Дружинния командиръ ме извика при генерала, и азъ, по заповѣдь на този послѣдния, прѣдадохъ рѣчта му на опълченцието и множеството народъ по български. Свѣршека на генераловата рѣч се посрѣдни съ грѣмогласно „ура“.